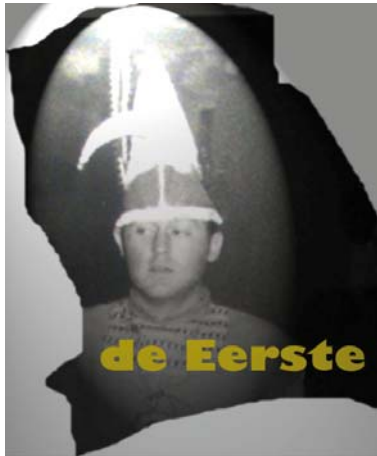

44 jaar

Carnavalsvereniging "De Pierewaaiers"

Moergestel

(kroniek van 44 jaar Moergestelse carnavalscultuur)

Jos Denissen

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	3	Muzikale Periode	15
Proloog	4	De Oogst	15
Het Boek Genesis	4	De Terugval	16
(R)evolutie	4	Het Herstel	16
De Zondeval	5	Hup, Audacia	17
De Hut	5	Eind goed, al goed	17
De Start	6	De Trainer	17
De Censuur	6	Het Loopt	18
Een Zwarte Nacht	6	Millennium	18
Naar Volwassenheid	7	Ouwe Rotten	19
De Germaanse Tijd	7	Het Kookpunt	19
De Vlaamse Tijd	8	Het 4 ^{de} lustrum	20
Een Bacchanaal	8	Toekomst	21
Het Schisma	8	Motto's	22
De Wederopstanding	9	Voorzitters	23
De Frankische Tijd	9	Prinsen	23
Nieuw Elan	10	Jeugdprinsen	24
Met zijn vieren	10	Bestuursleden.....	24
Koninklijk	10	Hofhoudingsleden.....	24
Stabiliteit	11	Hofdames	24
De Jansenisten	11	Hofnar	24
De Minikermis	12	Ereleden	24
De Groningse Tijd	13	Records	24
Tweede Jubileum	14	Overleden Raad van Elf leden	25
Trammelant	14	Dansgarde 1970-1989	25

ISBN 12031962/2006 1ste druk 01-01-2006

Copyright: CV De Pierewaaiers; alles uit deze druk mag worden verveelvoudigd.

Door: Jos Denissen

Proloog

Reeds meerdere malen werd bij een jubileum de geschiedenis van CV “De Pierewaaiers” vastgelegd. Hierbij werd de waarheid soms licht geweld aangedaan, werd de scherts leidraad, leidde de satire tot vrijheden. Dit alles bij elkaar gaf een ietwat verwrongen, zij het dikwijls komisch beeld van het verleden. In deze jubileumuitgave willen wij trachten alles zo waarheidsgetrouw weer te geven. Leidraad zijn de vele Pierewaaiersblaoikes, de overlevering en de persoonlijke ervaringen en herinneringen van de auteur. Over elf jaar kan een volgende auteur, uitgaande van de historische gegevens uit dit document, de zaak weer op een wellicht meer humoristische en/of satirische wijze benaderen. In het verhaal komt u feitjes tegen, die niets met “De Pierewaaiers” als zodanig hebben te maken, maar die een stukje van de tijdgeest markeren. In dit deel Carnavalsgeschiedenis ontbreken meer zaken dan erin staan. Er is gewoon zo ontzettend veel gebeurd en iedereen heeft andere dingen op een andere wijze beleefd. Getracht is een bepaalde historische lijn te scheppen, waaruit blijkt dat het een niet zonder het ander kan bestaan. O ja, neem toch maar niet alles te serieus...!

Advies: aangezien dit een nogal lijvig stuk is, raad ik u, geachte lezer, aan om gebruik te maken van de ingelaste pauzes en dan, afhankelijk van het ‘vallen’ van de tekst, een Moergestels bitterdrankje, een nog sterker drankje of een fles Ermelindis te nuttigen.

En denk eraan: Saome houdt 't langste vol !

Het boek Genesis

1962: aan de oevers van de nog net niet helemaal gekanaliseerde Reusel ligt 18 jaar na de oorlog het rustieke, plattelandsdorpje Moergestel. De angst voor de Moffen was verdwenen, de grootste honger geledigd. Burgemeester Poort bestuurde wijs en rustig zijn gemeente. Pastoor Van den Boogaard regeerde met strenge hand zijn goedgelovige onderdanen en beheerde met behulp van Willem Vos, cinema “Den Boogaard”. De Boerenbond, met de familie Jonkers aan de leiding, regelde het leven van de boeren, de schoenfabrikanten stansten het leven van hun arbeiders uit: een karig loon, een stans of een pikhamer, je eigen werkplek, wekelijks 48 uur werken en geen flauwekul. Na 50 jaar zonder gemor aanwezig te zijn geweest, kreeg je een vetleren medaille, een karig pensioentje en de zegen van boven. In dit jaar werden voor het eerst DNA-gegevens vastgelegd !! Het GEN “Carnavalsminded” werd tot op heden nog niet geïsoleerd! En toch moet het volgens Carnavalisten bestaan.

Foto: 1^e voorzitter Jos Janssen

(R)evolutie

U proef het al. Dit leidt tot opstandige gevoelens! Het volk wenst brood en spelen en in Moergestel kreeg men alleen maar roggebrood en mólkepap en geen spelen ...! Dankzij studiebeurzen en kinderbijslag mochten niet alleen de Van Gilsen, Van Bommels en Hans de Brouwer naar Nijenrode, maar konden ook arme slimmeriken in den vreemden wijsheid op gaan doen, want Moergestel had destijds al niet veel meer dan basisonderwijs in de vorm van een nonnen- en een broederschool. Die studentjes, meerderen gingen naar de universiteit van de armen, de Kweekschool, leerden niet alleen vreemde talen en wis- en natuurkunde. Nee, ze leerden dat er nog meer dingen in de wereld waren dan een oppermachtige pastoor, boeren en fabrikanten. Ze kregen nieuwerwetse ideeën en bespraken die in de cafeetjes met hun kameraden, die opkeken tegen deze nieuwe wijzen. De voorboden van een revolutie kondigden zich aan, toen onder aanvoering van Ad Larmit het huis van burgemeester Bardoel, waar nu Dr. Terwindt woont, werd onteerd door de naam ‘Reuseloord’ te wijzigen in ‘Treuzeloord’. In de contreien van de Vurhaai was zelfs sprake van bendeforming: de Radja-bende, wier misdaden zijn

verjaard zonder dat haar leden ooit bekend zijn geworden. Het waren in ieder geval geen Bokkenrijders. Voor

zover bekend is hun zwaarste misdaad geweest, dat ze tegen sluitingstijd de deur van café “De Hut” hebben meegenomen, zodat een verbouwde Jaonneke van de Wouw die nacht open moest blijven (volgens geruchten was er een broer van Jaon Spontaan, Frans, mee gemoeid).

De eerste Puchs, Tomos, Kreidlers en Zündapps verschenen op de weg. De rijken hadden reeds een televisie. Kortom Moergestel werd uit haar isolement gehaald, Moergestel ontwaakte, Moergestel was rijp voor een revolutie....!

De Zondeval

En zie, op alcohol- en sensatiebeluste jongelui stortten zich samen met een paar nog niet uitgegroeide huisvaders op 5 maart 1962 in het Oeteldonkse Carnavalsleven. Begeesterd kwamen zij terug uit de grote mensenwereld. Dat was pas leven, dat was vrijheid, dat was feesten

En toen geschiedde het Verhitte, vuurrode koppen werden bij elkaar gestoken. Gretig werd er in de door Jaonneke getapte grote pilzen gehapt. Bij elke slok nam de wijsheid toe. Literen inspiratie werden naar binnengewerkt. En toen kwam het idee: we gaan een kroegentocht houden, we gaan dweilen, we pakken er in alle cafeetjes een paar, we zetten heel Moergestel op stelten en dat doen we morgen al ...! Burgemeester Poort werd ingelicht. Die gaf na enige aarzeling zijn fiat, waarschijnlijk niet bevroedend, dat dit zou leiden tot een jaarlijks weerkerende vierdaagse aantasting van zijn gezag en degradatie tot de titel Boer Poort. Van de andere kant, wie zou er tegenwoordig nog op het idee komen om Ivo Kortman op te bellen en te zeggen: “We gaan uit op un zuipe zette” ..?

En de eerste dweiltocht vond plaats. Alleen “De Vier Winden” kreeg geen mogelijkheid om haar jaaromzet in een paar uur te verdubbelen. Het kroegje lag net iets te ver weg en de alcohol had de beentjes toch wel wat vermoeid. Ondanks de passieve houding van de horeca, zij taptten, glimlachten en telden hun duiten, riep deze spontane uitbarsting van verbroedering om een vervolg.

De Hut

12 maart 1962 vond er in het geniep in “De Hut” een brainstormsessie plaats. Onder het tappend oog van Jaonneke en Wies verstrengden zich de hersenspinsels van Vurhaaiers en Rootvenners in een idee. Er moest een carnavalsclub komen ...! Als eerste dorp in de wijde omtrek zouden zij het goede voorbeeld geven. Vervolgonderwijs hadden we niet, een zwembad kregen we (gelukkig) niet, maar het feest der zotten was hier op zijn plaats. Had een landelijk onderzoek immers niet uitgewezen, dat er per hoofd van de bevolking nergens zoveel werd gedronken als in Moergestel? Voorzitter en baken van de club werd Jos Jansen, secretaris/geheimschrijver Ton van de Wouw, penningmeester de Siem (Wim Mertens). En het kluppie moest een naam krijgen. Nou, dat was geen probleem want de vrouw van Tijn van Brunschot, Toos, had haar man verteld, dat zij Pierewaaiers een hele schone naam vond. Pierewaaiers zijn feestvierders, fuifnummers (dit voor onze dorpsveldwachter, die niet weet wat de naam betekent: u kunt trouwens gerust in een woordenboek kijken, daarin staat het precies uitgelegd). En zo is het dus gekomen .. op de 12de maart 1962. Hoewel “De Pierewaaiers” een mannenclub was, zal blijken, dat veel vrouwen een zeer zware stempel op de vereniging hebben gedrukt. Zoals u juist zag; Toos van Brunschot gaf de naam. Verder: Cor Jansen, hofdame, steunde, haar broer. Wieske Snuf, een hofdame versierde Ton van de Wouw (zie verder). Jeanne van Gool (de laatste hofdame) trouwde met adjudant/voorzitter/prins Ton Hoffmans. Rietje Wouterse hield de Grootvorst in het gareel. Riet Jansen-Nouwens hield de Raad van Elf na 1990 op de been. Riekje de Brouwer stuurde Hans wat aan en baarde een zoon, die later ook met veel verve de Carnaval ondersteunde. Er waren diverse secretaresses, leidsters van de Dansmariekes, enz. En dan spreken we nog niet van de macht van de vrouwen, die thuis werd/wordt uitgeoefend! Ook bij “De Pierewaaiers” gold, dat de mannen hoofd van het gezin waren en de vrouwen de nek. En zoals u weet het hoofd gaat de kant op, dat het nekje wil.

Eerste pauze; tijd voor het eerste drankje; een ouwe klaore wellicht ..??? 🍷🍺

De Start

En hoe nu verder ? Nieuwe leden stroomden toe (echt geen honderd, zoals in het verleden werd verteld). Men ging links en rechts eens kijken, want op 11-11 wilde men de eerste Prins presenteren. Naarstig werd gezocht, geen rasechte Moergestelnaar durfde het aan, dus kwam men ter elfder uur met een in Moergestel woonachtige

Foto: Prins Pier I, Jan Boerboom

Kruik op de proppen. Jan Boerboom, een stevig gebouwde zakenman, werd, waarschijnlijk onder invloed van de drank, bereid gevonden het prinschap op zich te nemen. Zijn kledij, een veredelde jutezak, deed absoluut geen eer aan zijn hoge functie, eerlijk gezegd liep hij een beetje voor Jan met de korte achternaam. Nee, smaak hadden de initiatiefnemers niet echt.

Gelukkig leidde zijn lieftallige, sexy geklede echtgenote de aandacht van hem af. Prins Pier I vertrok na een jaar naar het zonnige Spanje. Eerst in 1974 liet hij zijn gebruikte hoofd weer tijdens de Carnaval zien. In een oude regenjas, die hij weigerde uit te doen, begaf hij zich toen in het carnavalsgewoel. Aan schrijver dezes toonde hij de reden van de weigering: de binnenzakken zaten vol met sieraden. Jan besepte nu pas wat zijn Prinsschap in het Pierewaaiersrijk teweeg had gebracht en toonde zijn dankbaarheid door voor een behoorlijk aantal degelijke Duitse Marken de achterpagina van het Pierewaaiersblaaike af te huren. Een dankbrief kwam via een Nederlandse gevangenis retour en enige jaren later vernamen we dat de eerste Prins van Moergestel op veel te jonge leeftijd was overleden.

De Censuur

Moergestel had zijn eerste stap op het Carnavalspad gezet, zij het dat het maar een klein pasje was: een onvolledige Hofhouding, geen steken, maar hoge, zwarte hoeden, inferieure kledij van de Prins, zelfs geen compleet elftal. Nee, ondanks de spannende verhalen van de mannen van het eerste uur, zouden we het nu geklungel in de marge noemen. Maar al doende leert men. De 2de Prins werd de Tilburger Wil Simons, een zwager van Toon Franken. Wil was een stoere, goedlachse man, die met veel zwier over het Pierewaaiersrijk regeerde. De organisatie stond al iets steviger in haar schoenen, men bracht zelfs al het eerste Pierewaaiersblaaike uit. Het werd geredigeerd door Ton van de Wouw. Zijn cynische pen leidde tot onenigheid met enkele bewoners en met de wereldlijke overheid. Na vijf edities vond de overigens zeer tolerante burgemeester Poort, dat Ton echt te ver was gegaan en onder invloed van een stel beledigde gemeenteraadsleden eiste hij inzage in de teksten van de volgende editie. Dit ging Ton weer te ver, die er de brui aan gaf. Op het allerlaatste moment werd Jos Denissen, weer zo'n kwekeling, bereid gevonden om samen met wat souffleurs het blaaike vol te schrijven. Censuur vond Jos niet erg. Hij liet de Burgemeester alleen lezen wat hij graag wilde. Voor Poort was dit echter voldoende en de censuur was bij de 7de uitgave alweer verleden tijd.

Een Zwarte Nacht

Het derde jaar werd Wil Simons wederom als Prins onthuld in Residentie 'Breda's Welvaren'. De Hofhouding droeg nog steeds de hoge zijde, maar was wel voorzien van degelijke vestjes, die via bemiddeling van Jan Pessers, later de 1ste kastelein van "De Veerkes", werden aangeleverd. Er waren na dat jaar nogal wat interne problemen, die er mede toe leidden dat er een nieuwe Prins moest worden gekozen. Volgens de overlevering werd echt heel onverwacht en met de nodige scepsis Arie Nooteboom gepresenteerd als Prins Pier III. De zwartkijkers bleken het volkomen mis te hebben. Arie was een geweldige Prins ! Een Prins die werd geconfronteerd met een aantal bewogen zaken. In de nacht van 18 op 19 januari 1966 brandde de Residentie af, waarbij zoon Christ van kastelein Timmermans het leven verloor. In een voor die tijd kolossale tent (hoek Rootven/Tilburgseweg) werd toen Carnaval gevierd. De weersomstandigheden waren zeer slecht, zodat in het

bijzonder de verwarming van de tent een probleem vormde. Gelukkig was het in café 'De Hut' wel warm, zodat er druk werd gependeld. De barre winter leidde er toe dat de optocht niet door kon gaan. Voor de jeugd werd een noodoplossing gecreëerd.

Naar Volwassenheid

Vanaf 1966 droeg de Hofhouding smokings en werd het aantal leden op peil gebracht. In 1966 verscheen ook het Pierewaaierslied, gecomponeerd door Riny van de Wouw, op een grammofoonplaatje (collectoritem!) Bert

Outmaaijer, de vader van Sinterklaas, ontwierp het 'logo' van "De Pierewaaiers"; de bekende dubbele narrenkop. De oude bestuurskern (Jos Jansen, Ton van de Wouw en Wim Mertens) verdween in de zomer van het toneel en Ad Wouterse werd de nieuwe voorzitter. Vanaf 1967 werd Carnaval gevierd in de nieuwe residentie, de rap verbouwde 'Den Boogaard'. Het Oberbayernorkest 'De Alpenecho's' uit Oosterhout, die vanaf 1964 als een enorme trekpleister hadden meegewerkt aan de groei van het Carnaval in het Pierewaaiersrijk, werd in 1968 vervangen door een Oberbayernkapel uit Scherpenheuvel 'Ferry Hill und die Tiroler Holzhacker Brüd'r'. Dit orkest, met een geweldige show en veel 'wittekens' (jonge klare) drinkende muzikanten, zorgde iedere avond voor een afgeladen 'Den Boogaard' en vergrootte de roem van het Moergestelse Carnaval in heel de provincie! Arie Nooteboom was ondertussen zijn derde regeringsjaar ingegaan als Arie den Urste en het eerste lustrum werd ondanks de gladheid op grootse wijze gevierd.

De Germaanse Tijd

Jos Jansen was dus vervangen door Ad Wouterse. Deze oud-marechaussee, toen drankhandelaar, trachtte orde en discipline in de hofhouding te brengen. Ad was totaal geobsedeerd door de Duitse Carnavalsviering, met haar pracht en praal en de beroemde pronkzittingen. Hij eiste een onvoorwaardelijke overgave van Bestuur en Raad van Elf. Een corrigerende factor was daarbij zijn vrouw Rietje, die als een kloek over de Hofhouding waakte. Ad regeerde als een vorst, maar dat was hem zelfs nog te min: hij liet zich Grootvorst noemen. Zijn inzet en bezieling zorgden ervoor dat de Pierewaaiers met hun statige Prins Arie als een keurig gekleed gezelschap in de wijde omtrek als Eregasten werden onthaald.

Foto: Reclame voor 't Pierewaaiersrijk

Persoonlijk ben ik ervan overtuigd dat Ad mede door zijn dictatoriale optreden toch de echte basis onder de organisatie heeft gelegd (de fundamenteën) en dat de initiatiefnemers van het eerste uur eigenlijk alleen een eerste aanzet hebben gegeven aan de Carnavalsviering. Een aanzet die men kan vergelijken met de taak van een architect, de ontwerper van het 'gebouw' "De Pierewaaiers". Het een kan niet zonder het ander. Jammer dat Ad zichzelf zo belangrijk begon te vinden, dat hij de waarde van een Prins en het bestuur wel eens onderschatte.

Iets wat later tot zijn val leidde. Moergestel had ondertussen ook een nieuwe pastoor gekregen, pastoor Müskens, die als oud-Bosschenaar Carnaval best een aardig feest vond. Omdat hij tijdens de Carnaval verjaarde, nodigde hij de hele Hofhouding maar op een borrel uit, dit tot schrik van de 'pastoorsmeid', die niet wist hoe ze moest kijken met al die kerels, die zomaar haar keuken inliepen.

Tweede pauze: hier vatten we er nog eentje op. Ik stel voor een witteke ...!

De Vlaamse Tijd

Het eerste lustrum was gevierd, Arie I legde zijn scepter neer (overigens een fraai stukje smeedwerk van Doruske Boogaers) en naarstig werd gezocht naar een opvolger. Natuurlijk een groot probleem. Wie durfde het aan om na een dergelijk majestueus figuur het Prinsschap van het Pierewaaiersrijk op zich te nemen. Na veel zoeken werd Ad Schol bereid gevonden de scepter te zwaaien. Ondanks dat hij zijn uiterste best deed, zal hij toch wel de boeken ingaan als 'de vergeten Prins', die rond 12 uur de neiging had om prompt in slaap te vallen. Velen weten niet wie ze zich nog voor moeten stellen bij Prins Arjan den Urste. Tijdens zijn eenjarig bewind sleepte hij een van Moergestels mooiste dames voor het altaar en verdween na zijn aftreden voorgoed in de vergetelheid. Maar Moergestel had ook dat jaar weer een grandioze Carnaval! En dat ondanks de barre, winterse weersomstandigheden, die er oorzaak van waren, dat de Optocht een paar uur moest worden uitgesteld en dat de Prinsenwagen lichtelijk beschadigd raakte. In "Den Boogaard" waren per avond ongeveer gemiddeld 1400 feestvierders, die vlot een uur in de rij gingen staan om binnen te kunnen, zodat ze samen konden hossen en springen onder begeleiding van de muziek van Ferry Hill uit Scherpenheuvel. De orkestleden voelden zich bijzonder goed thuis in Moergestel. Ze kwamen elke dag per bus op en neer gependeld, meestal vergezeld van hun gezinsleden. Ook de Harmonie van Scherpenheuvel gaf acte de presence tijdens de Optocht. Carnaval werd een steeds groter verbroederingsfeest.

Een Bacchanaal

De volgende Prins was Hans Kahle, die als Prins Henrico I, twee jaar over het Pierewaaiersrijk regeerde. Het aantal erebegunstigers groeide met sprongen, zodat de prijzen in de Optocht ook wat konden stijgen en de oudjes een presentje kon worden aangeboden tijdens de Bejaardenmiddag. Vorst Adriano groeide uit tot Grootvorst en omdat hen door de ex-voorzitter een pak slaag was beloofd, gingen "De Pierewaaiers" uit oogpunt van handhaving van de vrede niet op bezoek in hun oude, opnieuw opgebouwde Residentie "Breda's Welvaren", waar "Die Alpenjäger" optraden. Ook toen bestond er al zinloos geweld. Je als priester verkleden mocht toen nog niet. Mannen die zich als Dansmariekes optuigden (het 4de van Audacia), werd weer wel getolereerd. Om in conditie te komen reed een lid van de Raad van Elf, de Witte Huub van Miete, eventjes op en neer naar Lourdes. Gezien zijn kledij, een korte broek, werd hij aan de gemeentegrens van Lourdes teruggestuurd en verdween voor altijd zijn liefde voor Lourdes. In "Den Boogaard" werden voor het eerst Bier- en Wijnfeesten gehouden, waarbij zelfs de god van de drank Bacchus (Jos Denissen) niet ontbrak. De Hofhouding was zo jong dat men er een heel gelegenheidselftal van kon maken, die menig wedstrijdje speelden tegen o.a. Esbeek en het personeel van "Den Boogaard". Schuurfeesten kenden we toen nog niet, maar bij Franske van de Sande waren er al regelmatig illegale stalfeesten. Café 'De Hut', de geboortewieg van "De Pierewaaiers" sloot op 12 december 1969 voorgoed haar deuren. Helaas verdween hiermee weer een stukje historie.

Het Schisma

CV "De Pierewaaiers" ging een week na Halfvasten 1970 op bezoek bij de gemeente Scherpenheuvel. Er stond daar voor Prins Henrico en Zijn Gevolg een Prinsenwagen klaar, die gebouwd was door de plaatselijke Harmonie. Met champagne werden "De Pierewaaiers" door de burgervader ontvangen. Eten en drinken in overvloed en tot besluit een groot Halfvastenbal. En toen barstte de bom: Grootvorst Adriano trachtte Prins Henrico te verdringen, die dit niet pikte. Bestuur en Raad van Elf gingen zich er mee bemoeien en met kwade koppen ging men per bus huiswaarts. In de daarop volgende dagen werd er druk vergaderd en ontstond er een echt schisma. Bemiddelaars uit omliggende gemeenten werden ingeschakeld. Op geheime locaties vonden vergaderingen plaats. Helaas de breuk was definitief. Ad Wouterse werd uit zijn functie ontheven. Samen met een aantal sympathiserende Leden van de Raad van Elf richtte hij een nieuwe vereniging op: "De Flamingo's". Moergestel kende toen drie clubs, want ook in "t Draaiboompke" was een paar jaar eerder een club opgericht: "De Durdraaiers". Dit gaf toen ook al enige wrevel. Zo erg, dat Ad Wouterse vond dat hun Prins geen Prins mocht worden genoemd. Prins Jan I (Jan van de Sande) ging dan ook door het leven als Hertog Jan I (hoe verzin je het

!!!). Volgens mij hebben “De Durdraaiers” hun Carnavalsbroeders “De Pierewaaiers” deze zonde van hoogmoed vergeven.

De Wederopstanding

In september kozen ‘De Pierewaaiers’ een nieuwe voorzitter, Eugène Simons. Op onnavolgbare wijze zorgde hij ervoor, dat er op 11 november weer een complete Hofhouding stond en met Carnaval als toetje een Jeugdraad, bestaande uit knapen van 16 tot 21 jaar. De eerste Jeugdprins was Peter van de Wouw, Prins Peter I. Doel van de Jeugdraad was om nieuwe talenten te kweken voor de Seniorenraad. En dat is voor een deel best gelukt. Peter van de Wouw werd later 5 jaar voorzitter, Piet Witlox werd naast 2 jaar Stadsprins ook nog een tijd voorzitter en enkele Jeugdraadleden kwamen tijdelijk in het Bestuur terecht. Café ‘De Brouwer’ werd en bleef het nieuwe clubhuis en ‘Den Boogaard’ bleef de Residentie van Stadsprins Henrico I. En “De Pierewaaiers” gingen weer gewoon op bezoek bij ‘Breda’s Welvaren’. Het Pierewaaiersblaaïke werd Pierewaaiersblaoïke. De roem van “De Pierewaaiers” was groot. Zo groot dat ze het zich konden permitteren alleen bij de beste verenigingen op bezoek te gaan. We denken hier aan “De Uivers” uit Eindhoven, “De Drumknaauwers” uit Gemert, ‘De Maon-

Foto: Eeuwige gastheer, Hans de Brouwer

blussers” uit Zundert, “De Bambergers” uit ‘Den Bosch, “De Betekoppen” uit Sas van Gent, “De Narreknollen” uit Soest, enz. Het verenigingsjaar werd triest afgesloten. In april 1971 overleed na een kort ziekbed voorzitter Eugène Simons. De heer Simons heeft in de korte periode van zijn bewind gezorgd, dat er een compleet Bestuur kwam, een voltallige Raad van Elf en een complete Jeugdraad en dat na de turbulente afscheiding. Hij legde ook de eerste contacten met Hans de Brouwer, die niet alleen een voortreffelijke clubkastelein bleek te zijn, maar ook een gastheer voor iedereen die “De Pierewaaiers” steunde.

De nieuwe voorzitter werd Ton van Gool en de nieuwe Stadsprins de ‘oude’ Pier II, Wil Simons. Jeugdprins werd Piet Witlox en bij “De Durdraaiers” werd Wout van Korven als Prins Walter I de opvolger van Hertog Jan I. De scheve verhoudingen tussen “De Pierewaaiers” en “De Durdraaiers” waren ondertussen recht getrokken. Tussen neus en lippen voor de sportievelingen: Moergestel kreeg dat jaar een tenniscomplex en ik vrees, dat dit toch het begin is geweest van de teloorgang van de Jeugdraad. In de Jeugdraad konden ze maar een paar dagen per jaar de goede sier maken en op het tenniscomplex kon dagelijks indruk worden gemaakt.

De Frankische Tijd

Na jaren van elkaar gedogen, gaan ‘De Pierewaaiers’ toch echt samenwerken met ‘Die Alpenjäger’. Deze Moergestelse Oberbayernkapel verzorgt de muziek tijdens de Bier-en Wijnfeesten. Het vormt het begin van een jarenlange goede samenwerking. Stadsprins Willem I, de zwager van Toon Franken, moet voortijdig afhaken. Hartklachten dwingen hem het rustig aan te doen en voor één keer neemt Ton Hoffmans de scepter over (tijdens een bezoek aan het Lido te Waalwijk, waar een nog jonge Wim van Hanegem eregast was, tot genoegen van de fanatieke Feyenoordaanhangertje Ton).

En dus moest er een nieuwe Prins komen voor de viering van het 11-jarig bestaan. Op 4 februari 1973 wordt Toon Franken tot Stadsprins Antonio I uitgeroepen. Het lustrum wordt op grootse wijze gedurende een tweedaags feest gevierd. En Moergestel krijgt er weer een Carnavalsvereniging bij: ‘De Dorstvlegels’ met Prins Adrianus I en als Residentie café “De Korenmaaier” (nu Drankenspecialzaak). Stadsprins Antonio wordt ‘Rijks’ beroemd met zijn worsten en zijn lijflied Rosamünde. “De Flamingo’s” bestaan nog steeds, hoewel ze behoorlijk in de rui zijn geschoten. In tegenstelling tot de andere verenigingen prefereren zij een overkoepelend carnavalsorgaan boven een zelfstandig bestaan. Ook op de Europese markt voelen zij zich goed thuis.

Derde pauze: na 11 jaar wordt het echt tijd voor een drankje !!! 🍷

Nieuw Elan

In dit deel gaan we de geschiedenis tot en met het 22-jarig bestaan beschrijven. Een periode die voortborduurt op de fundamenteën van het succes dat na het schisma geleidelijk was ontstaan. De eenheid in de Hofhouding en de stabiliteit van de samenstelling waren er debet aan dat men elkaar steeds beter leerde kennen en zodoende de respectievelijke talenten van de leden van de Hofhouding ten volle kon 'uitnutten'. Door het grote aantal Leden van het Bestuur en de altijd complete Raad van Elf waren er mogelijkheden om nieuwe festijnen te organiseren. Mensen met nieuwe ideeën waren o.a. de Oisterwijkers Theo Louer en Ton Jacobs (de rechterkant van de firma Pietton). Een kei op het gebied van wagenbouwen was Alphenaar Rob Wardenaar. Een onmiskenbaar zangtalent was Tilburger Joop Vroomen. Talenten van vreemde bodem werden toen ook gekoesterd. Bovendien vonden zij het een eer om tot de Hofhouding van "De Pierewaaiers" te mogen behoren. Theo van Nunen fotografeerde alles en iedereen. Jack van Gool laste alles aan elkaar. En voor de verlichting zorgde Frans Sebrechts. Op welhaast professionele wijze werden diverse evenementen georganiseerd, welke in de loop van dit deel aan de orde zullen komen. Groot voordeel was dat voor veel echte Pierewaaiers de carnavalsvereniging de enige club was waar zij actief bij waren aangesloten. Men hoefde dan ook zelden verstek te laten gaan bij de vele vergaderingen. Een ander gegeven dat het organiseren makkelijker maakte, was dat de welvaart meer financiële ruimte bood en het is nu eenmaal zo dat men van geld makkelijker ander geld kan maken. De evenementen brachten steeds wat extra geld in het laatje, wat het organiseren van een volgend festijn natuurlijk weer makkelijker maakte. Maar laat ons starten

Met zijn vieren

Het 12de jaar wordt Prins Antonio opnieuw gekozen. De bejaarden zijn verzekerd van de 'worst van Toon' en Rosamünde weerklinkt weer in alle Moergestelse cafés. "De Durdraaiers", "De Dorstvlegels", "De Flamingo's" en "De Pierewaaiers" bleken op een lijn te zitten op het eind van het 11de jaar. Men wist door een soort Openbare Carnavalscommissie de eenheid te bevorderen. Het betekende dat men trachtte samen een Prins te kiezen. Men stelde samen het Pierewaaiersblaoike op, verzamelde samen de advertenties en er kwam een commissie die zich bezighield met de openbare activiteiten, zoals kinder- en bejaardenmiddagen en de optocht. Moergestel heeft ondertussen ook een nieuwe pastoor gekregen. Pastoor Müskens stierf op veel te jonge leeftijd. Zijn opvolger was Herman van den Broek, geen fervent Carnavalsaanhanger, maar ja, daar was hij ook niet voor benoemd. Bij 'De Durdraaiers' werd Henk van Ommeren Prins en Stadsprins Antonio I zat in de jury van het Carnavalslied van het jaar. "De Pierewaaiers" haalden hiermee hun eerste TV-optreden. Maar veel belangrijker was dat men in Sas van Gent op een gezellige manier de zaak op zijn kop had gezet. Jan Boezeroen was maar wat blij met zijn uitverkiezing en vierde samen met de Pierewaaiers een feestje tot in de kleine uurtjes. De laatste Pierewaaiers waren nog net op tijd om de voetbalwedstrijd van 12 uur mee te spelen (bus was kapot of iets dergelijks). Het Pierewaaiersblaoike was ondertussen gegroeid naar 24 pagina's: saome gaogut nog allicht.

Foto: Sport verbroederd

Koninklijk

Tussen neus en lippen werd 'De Pierewaaiers' een koninklijk goedgekeurde vereniging, wat notarieel werd vastgelegd door toen nog kandidaat-notaris De Hair (die nu al weer met pensioen is). In de loop van het jaar bleek dat de voorgestelde samenwerking tussen de vier carnavalsverenigingen toch niet helemaal perfect werkte. De organisatie bleek inefficiënt en bureaucratisch, wat een goede bedrijfsvoering in de weg stond.

Daarnaast werd op een vijftal Pierewaaiers zo'n zwaar beroep gedaan dat zij hun eigen vereniging zouden moeten verwaarlozen. Zij kozen voor "De Pierewaaiers", wat tot gevolg had dat er geen Openbaar Carnaval van de grond kwam. Dankzij de onderling opgebouwde goodwill bleef de samenwerking toch redelijk goed. Hein Smolders werd tot Prins gekozen: Stadsprins Heino I. Hein, die als lid van de Hofhouding samen met 'Napoleon' Chrisje Antonis graag de boel op stelten zette, werd nu gedwongen in een keurslijf te lopen en dat beviel hem niet zo geweldig. Gevolg was dat hij na een eenjarig Bewind aftrad. Dit in tegenstelling tot zijn Adjutant, Jos Denissen, die zijn taak 9 jaren volhield. Showorkest 'Die Alpenjäger' speelde gedurende de hele Carnaval in Residentie "Den Boogaard". Ton Hoffmans neemt voor een periode van 8 jaar (record) de voorzittershamer over van zijn zwager Ton van Gool. Jan van Elderen (Tommy Cooper voor intimi) kwam in de Hofhouding om zich voor te bereiden op een andere zware taak. Hij werd later Prins bij 'De Durdraaiers'.

Stabiliteit

1976: Ton Hoffmans wordt gepresenteerd als Stadsprins Ton I. Hans van Brunschot ontwerpt voor het eerst de kop van 't Pierewaaiersblaoike. Het is het begin van zijn werkzaamheden voor de Pierewaaiers. De jaren daarop vervaardigt hij de onderscheidingen, tekeningen, herinneringsschildjes, beeldjes van het motto en ons Jaonneke. Moergestel staat een beetje op zijn kop, omdat Jan Bertens midden in het dorp een autospuiterij begint (bijnaam Colditz): een gevaar voor de samenleving. De redactie gaat zelf op onderzoek uit en voor zover nu bekend heeft er nooit iemand iets mee geleden. Een storm in een glas water, wat ook gold voor de poging van Moergestel om een jumelage op te starten met het Luxemburgse plaatsje Wasserbillig. Dit mislukte. Logisch, met zo'n bier-mindend dorp ga je toch geen billig water drinken. En ook toen was er woningnood, ook toen zei pas de 5de kandidaat 'ja' tegen de aangeboden huurwoning. En helaas, maar waar ... "De Alpenjagers" stoppen na 10 jaar .. voor de eerste keer. En een nieuwe Toyota had je destijds nog vanaf 9000 guldens (Euro ± 4085).

1977: "De Pierewaaiers" bestaan 15 jaar en tot Stadsprins wordt herkozen Ton Hoffmans, die als Pier XV het Carnaval gaat aanvoeren. Burgemeester Poort is na een slopende ziekte overleden en Noud Smits regeert als loco over Moergestel. Hij kan daarbij altijd terugvallen op zijn collega wethouder Jan Buijnsters. Voor het eerst kent Moergestel een tweehoofdig bewind. En De Pierewaaiers hebben voor het eerst een eigen Hofkapel, zonder naam trouwens, maar wel met een politieagent (oud-Hofhoudingslid Ruud Hurkmans) voor de orde. Het zijn de voorlopers van Blaaskapel "De Belleblaoers". In een jaar tijd wordt een Toyota 700 gulden duurder. Dat is een inflatie van bijna 8 %. Goed dat er nog geen Europese Unie bestond !

Foto:15 Jaar Pierewaaiers

De Jansenisten

1978: Er wordt een nieuwe Stadsprins gekozen in de persoon van Jan Vernooij, die onder de naam Jan den Urste als 9de Prins over het Pierewaaiersrijk gaat regeren. De pastoor wordt benoemd tot Deken en weet even niets meer te schrijven in 't Pierewaaiersblaoike. En we hebben een nieuwe Burgemeester, nl. J.B.S. ter Veer. Tijdens de eerste vergadering met de Carnavalsverenigingen liet hij horen dat hij hoopte dat de mensen hem spoedig zouden aanspreken met zijn voornaam. Toen de redacteur dezes daarop zei: "Dat is goed, Jan", keek d'n Burg zo verbijsterd dat niemand hem nog ooit met Jan aansprak. Verder was onze laatste burgervader een zeer aimabel

man, waar Moergestel jarenlang plezier van heeft gehad. Er moet in Moergestel gestemd worden voor de gemeenteraad. Nieuwe partij: het CDA (vroeger de Boerenpartij !). Dr. Van Delft haalt zijn zoveelste stunt uit. Op Aswoensdag zegt hij tot de aanwezige patiënten: "Wie Carnaval heeft gevierd, wordt nu genezen verklaard en kan naar huis gaan". Gelukkig kostte deze wonderbaarlijke genezing hem geen klanten ...! C.V. "De Pierewaaiers" organiseerde hun eerste Barberjèsfestival. Na de niet meer bestaande Bier-en Wijnfeesten de

tweede openbare Carnavalsvreemde activiteit. Verantwoordelijk voor de organisatie waren Theo Louer, Gé Simons en Jos Denissen. Een volle “De Brouwer” bewees het gelijk van deze succesformule: een mengeling van Jazz en Barbecue (en het vlees kwam van de buurman). En Jan Pessers kreeg een tapvergunning voor “De Veerkes” en stond uit dankbaarheid de hele avond achter de barbecue.

1979: Jan Vernooij wordt voor de tweede keer tot Stadsprins benoemd. De Firma Janssen deed van zich spreken door de gemeente een tennishal aan te bieden van 52 bij 38 meter. De Gemeenteraad wilde echter niet afhankelijk worden en zei: “Nee” en Jos was zeer ontevree.... “De Flamingo’s” verdwenen van het toneel en hun plaats werd ingenomen door “De Moezelnippers”. In zaal “De Brouwer” vinden de eerste Moergestelse Sauwelavonden plaats. Het lukt de organisatie met veel moeite drie sauwelaars te vinden. Nood breekt wetten, goede raad is duur. De organisatie doet gewoon zelf mee om de gewenste zes deelnemers te krijgen. Medeorganisator Jos Denissen wordt als Klaoske d’n Droomer noodgedwongen Moergestels eerste Sauwelaar. Misschien wel gelukkig voor hem en de aanwezigen was traditiegetrouw de geluidsinstallatie bij Hans weer eens kaduuk. Ook Gé Simons weet de hoofdprijs niet te winnen. Peter Wouters vult als derde Pierewaaier in zijn creatie van Leentje Smits de laatste leemte op. De eerste Oppersauwelaar van Moergestel werd Theo op ’t Hoog. Hij eindigde voor Gerard de Kort en Jacques Stroucken. De zaal was uitverkocht, wat de organisatoren deed besluiten om het jaar daarop naar “Den Boogaard” te verhuizen (wordt vervolgd). En zomers was er weer een geslaagde Jazzavond, inclusief Barbecue. Stadsprins Jan zorgde voor een paar extra feestjes door gedurende zijn Bewind Abraham te worden en zijn Zilveren bruiloft te vieren. De sfeer en de bereidheid om elkaar te helpen worden steeds groter. Er is weinig verloop in de Hofhouding. Ook de Dansmariekes, een gezelschap van ondertussen 11 jongedames, oogst steeds meer succes en ’t Pierewaaiersblaoike telt ondertussen al 48 pagina’s (A2-krantenformaat). Bedreigingen aan het adres van de redactie zijn zo gewoon geworden dat men er maar geen gewag meer van maakt. Met name de gemeenteraadsleden Franske van de Sande en Jan Swinkels gebruikten nogal eens gespierde taal. De redactie had echter de indruk, dat zij het erger vonden om niet genoemd te worden, dan negatief in het nieuws te worden gebracht.

De Minikermis

1980: Piet Weterings, de toenmalige eigenaar van “Breda’s Welvaren”, wordt onthuld als Pier XVIII. Vrijdags voor de Carnaval wordt door een paar slinkse cafébezoekers uit Goirle (daar komt dus echt nog geen goei geit vandaan) zijn Prinsenstaf ontvreemd. Piet schrikt daar zo van dat hij tijdens de Carnaval alleen nog Shandy durft te drinken. De Pierewaaiers krijgen een aanbod van kermisorganisator Meyer uit Apeldoorn om een minikermis te houden op het St. Jansplein. Het is de man een aardige cent waard als de Pierewaaiers voor de vergunning zorgen. De organisatoren Adrie van Linschoten en Jos Denissen gaan meteen aan de slag. Ze bieden de gemeente aan om af te zien van de jaarlijkse subsidie, indien zij een vergunning krijgen. Na enig ach en wee, nog net geen referendum ging eraan vooraf, stemt de gemeenteraad in met het voorstel (er waren gelukkig twee CDA-ers ziek). Als iemand al spontaan een redelijk bedrag biedt, kun je ervan op aan dat het organiseren blijkbaar meer waard is. Na enig onderhandelen blijkt de kermisgast inderdaad meer dan het dubbele te willen betalen. “De Pierewaaiers” krijgen hiermede een vaste bron van inkomsten, zeker als tijdens de Carnaval blijkt, dat de standhouders veel liever met “De Pierewaaiers” in zee gaan dan met de ‘beruchte’ organisator die hun echt het vel over de oren haalde. Alleen de botsautootjes brachten de jaren daarna al meer op dan wat de organisator bood. Theo Rommen krijgt de kans om met zijn frietkraam tijdens de Carnaval op het St. Jansplein te staan. Na Theo later zei, was dit de eerste forse stap op weg naar een zeer goed lopend bedrijf. De meningen waren zeer verdeeld over dit nieuwe evenement. Sommige carnavalsvierende ouders waren er zeer blij mee. Zij konden gezellig en zorgeloos in ‘Den Boogaard’ carnavallen en een kind dat niets om Carnaval gaf, bleef redelijk in zicht. De Sauwelavond werd deze keer in ‘Den Boogaard’ georganiseerd en wel op 2 februari. Het aantal liefhebbers was nu zo groot dat alleen medeorganisator Gé Simons nog mee hoefde te doen. Binnen 30 minuten waren alle 400 kaartjes in de voorverkoop verkocht. Dankzij de medewerking van met name de beheerder, de legendarische Toon Klomp, lukt het de organisatoren om nog diezelfde avond een extra Sauwelavond te organiseren (1 februari). De week daarna waren ook alle 400 kaartjes voor deze zitting verkocht. Winnaar werd Jacques Stroucken.

1981: de vierde Carnavalsvereniging “De Moezelnippers” verdwijnt voorgoed van het toneel en Piet Weterings wordt voor de 2de maal Stadsprins. Voor het eerst krijgen ‘De Pierewaaiers’ een vrouwelijke secretaris, nl. Hanneke Denissen. Na haar wordt het secretariaat een echte dameszaak. Heel Moergestel wordt getaxeerd. De invoering van de Onroerend Goed Belasting doet heel wat stof opwaaien. Moergestel krijgt plastic zakken voor de vuilophaal. Deze worden door de redacteur omschreven als uitgelebbende condooms. In die tijd vonden sommige mensen dit nog ongepaste taal. Gelukkig hebben we nu kliko’s en is dat Durexprobleem opgelost. En er is weer een minikermis en er wordt weer gesauweld. Winnaars werden Theo op ’t Hoog en Hans van Brunschot (er waren weer twee Sauwelavonden, die samen 800 liefhebbers trokken). Terloops: extremisme in 1981? Ja, de Paus werd bijna vermoord en koning Hasan van Egypte werd door moslim-extremisten in het bijzijn van zijn kleinkinderen koelbloedig neergeschoten. Veranderen tijden echt of is het ‘l’histoire se repait’? En Joop Zoetemelk lukt het dit jaar niet om weer de gele trui te veroveren in de Tour de France (in 1980 won hij als 2de Nederlander de Tour (in 1968 Jan Jansen).

Foto: Jan van Wiese

De Groningse Tijd

1982: In het 20ste jaar van het bestaan wordt Johan de Roo gekozen als 11de Prins van het Pierewaaiersrijk. Als Stadsprins Johan I bestuurt hij het Pierewaaiersrijk. Een onafhankelijk verslaggever, die nogal eens in de Panorama en de Revu zijn artikelen krijgt geplaatst, komt naar Moergestel om te beschrijven hoe verderfelijk Carnaval eigenlijk wel is en hoe het toch mogelijk is, dat een Groninger tot Prins wordt gekozen. Waarschijnlijk tot zijn eigen verbazing krijgt hij te maken met een aantal iets te beschaafde personen en geen ordinair ‘gezuip en gelal’. Noch zijn artikel, noch zijn foto’s verschijnen ooit in een landelijk roddelblad. “De Pierewaaiers” gaan stug door met het organiseren van allerlei evenementen. En met succes. De publieke belangstelling blijft groot en het aantal leden komt zelfs boven de 150! En Jan Burgers wordt als Jan van Wiese Oppersauwelaar van Moergestel. Rien Kramer deed op een olifant zijn intrede in Moergestel. Hij slaagt er in om diverse Moergestelnaren hun zwart geld af te troggelen. Simpel genoeg. Je doet gewoon een beroep op het menselijk begeertegevoel. Verenigingen kunnen echter bij hem altijd terecht voor steun. Rien is ook C.V. “De Pierewaaiers” welgezind. Naast een financiële bijdrage biedt hij de jeugd de mogelijkheid om tijdens de kermis met Carnaval op zaterdagmiddag twee uren gratis van de attracties gebruik te maken. Als echt zakenman geldt bij hem echter: niets voor niets. Zijn secretaris dient opgenomen te worden in de Hofhouding. Geen probleem: kostuumpje aangeschaft, foto van de Hofhouding gemaakt en toen zagen we zijn secretaris Jan (Reyven) nooit meer.

Foto: Sipsöpke

1983: Johan de Roo wordt wederom Stadsprins. De voorbereidingen voor de viering van het 22-jarig bestaan zijn in volle gang. Een van de plannen is om een beeldje te schenken aan de gemeenschap. Daarnaast wil men aan heel Moergestel, maar met name aan de leden laten merken dat CV “De Pierewaaiers” er zich van bewust is, dat zij haar bloei te danken heeft aan iedereen die van Carnaval houdt of waardering heeft voor het werk van de diverse Carnavalsverenigingen. Er wordt dan ook druk vergaderd en overlegd om alles in kannen en kruiken te laten verlopen. Aan de noodzakelijke financiële basis heeft men jaren gewerkt, zodat dit geen belemmering mag worden. Dus op naar het lustrum dat onder het motto “Saome gaogut nog allicht” zal worden gevierd. Het Elf-Elf-bal wordt dit jaar voor het eerst vervangen door het Midden Brabants Blaaskapellenfestival. Een ‘hit’ die nog steeds bestaat. En voor het eerst heeft Moergestel een vrouwelijke Oppersauwelaar, Toos Swinkels. Een van haar concurrenten is de 1ste Moergestelse Sauwelaarster Will te Bont, die

sindsdien niet meer is opgehouden. De publieksprijs was voor Jan van Wiese. En voor de niet-Carnavalsvierders: Rienk Kramer had 'Zonnewende' verlaten en had een kamer betrokken in de Bijlmerbajes. Er werden in het zwart veel tranen gelaten om het verlies en Piet Weterings ging toch maar weer aan het werk. Niet in "Breda's Welvaren", maar in Terheyden.

Tweede Jubileum

Jubileumprins wordt Stadsprins Johan I, die voor de 3de keer over het Pierewaaiersrijk zal heersen. Hij is onder zijn burgernaam Johan de Roo ondertussen Ton Hoffmans opgevolgd als voorzitter. Ton is benoemd tot erevoorzitter van "De Pierewaaiers". Piet van Berkel wordt de nieuwe Adjutant. En Moergestel krijgt van "De Pierewaaiers" een beeldje, nl. ons Jaonneke (kostte slechts 3000 gulden). Na 22 jaar kan nu wel onthuld worden hoe het boerke met zijn musterd aan zijn naam komt. Een bepaald persoon uit de Hofhouding, die nogal veel te maken had met de realisatie van het idee om een beeldje aan de gemeenschap te schenken, verzorgde destijds ook het PR-werk voor "De Pierewaaiers" en een pen is machtig! Zijn doopnaam is Adrianus, in de volksmond dikwijls verbasterd tot Janus of Jaonus, verkleinwoord Jaonneke. En als je zo'n naam maar vaak genoeg publiceert, wordt hij vanzelf overgenomen. Dus helaas, maar het beeldje is niet vernoemd naar Jaonneke van de Wouw, Jaon (Ad) Nouwens, Jaon Wolfs, Jaonneke Rijnen, Jaonneke van Breda, Janus Horrevorts of welke Gësselse Janus dan ook. Wist u trouwens dat het gietwerk voor een habbekrats is verzorgd door Jan Melis, destijds de Stadsprins van Tilburg en de zakelijke buurman van Stadsprins Johan I (met dank voor diens bemiddeling). En de kunstenaar was natuurlijk Hans van Brunschot, die tijdens het metselen van de sokkel een hoofdwond opliep (lag niet aan metselaar Huub van Elderen) en zo een blijvende herinnering heeft aan zijn schepping. Met een gezellig Ledenbal, waar Corrie Konings ook nog even optrad, werd het feestjaar afgesloten en de Carnaval gestart. Hans de Brouwer werd benoemd tot erelid. Een titel die hij verdiende door zijn inzet voor "De Pierewaaiers" en voor de gastvrijheid, die hij aan zijn club, hun aanhang en hun vrienden en gasten verleende (geldt ook voor Riekie). Voor Hans geen reden om het nu maar op zijn gemak te doen. Integendeel, wij komen hem in de loop van de geschiedenis nog meerdere malen tegen als gastheer, maar ook als Stadsprins en bestuurslid.

Trammelant

En toen begon het tumult ... Zoals heel dikwijls gebeurt na een hoogtepunt, volgden er moeilijkheden. Johan de Roo had aangegeven te willen stoppen als voorzitter. Aangezien er geen kandidaten voorradig waren, stelde Jos Denissen zich maar kandidaat. Hij had dit in feite al een paar jaar als 'stille' waarnemer gedaan tijdens het ziekbed van Ton Hoffmans en het Prinsschap van Johan de Roo. Enige oud-bestuursleden verspreidden een brief onder een aantal door hun uitgekozen leden, met het uitdrukkelijk verzoek om tegen te komen stemmen. Na een paar tumultueuze vergaderingen was het eindresultaat dat de vereniging geen secretaris meer had, Jos Denissen zich terugtrok als Bestuurslid (met hem nog drie bestuursleden) en Johan de Roo noodgedwongen nog

Foto: 22 jaar Pierewaaiers

maar een jaar bleef zitten. Erger was dat er tweespalt in de club ontstond en een aantal personen gedemotiveerd raakte. Wat de doelstelling van de heren ook is geweest, het resultaat leidde op redelijk korte termijn tot een afkalving van de vereniging en met name van de Hofhouding. Binnen 5 jaar was er van de 'jubileum-hofhouding' niemand meer over en kon dankzij de inzet van vooral Jan van Elderen (van de Coöp.), Jan Horsten, Hans de Brouwer en Hans op 't Hoog slechts met moeite de zaak op de been worden gehouden.

Vierde pauze: we zijn op de helft (van de jaren); dus vat er maar eentje

Muzikale Periode

1985: de nieuwe Stadsprins wordt Dion van Gorp: oud-Adjutant, ex-lid van het Bestuur en de Raad van Elf. Dion gaat als Stadsprins Pier XXIII over het Pierewaaiersrijk regeren. “De Pierewaaiers” en “De Belleblaosers” zingen en spelen mee op de tweede LP van “Rondje Harten Troef”, opgezet door “De Brackeliers”. De Pierewaaiersmedley wordt ondersteund door leden van “Crescendo”. “De Brackeliers” bestond/bestaat uit een groep muzikale Brabanders met als initiatiefnemer de Tilburger Ed van de Walle, die het Brabantse Carnavalslied promoten. Zij waren met name tegen de ‘krakers’ van boven de rivieren, zoals ‘Als het gras 2 kontjes hoog is’, ‘Willempie’, ‘Er staat een paard op de gang’, ‘En d’n ouwen St. Jan’, e.d. Officieus wordt door de Tilburgseweg de eerste Moergestelse Boerenbruiloft gevierd met als bruidspaar Jan Horsten (al vele jaren fanatiek Pierewaaierslid) en Rianne Christ. Het vormt een opstapje voor een andere Carnavalsviering dan men gewend was.

1986: Ook dit jaar is Dion van Gorp de Stadsprins. Hij opereert nu onder de naam Dionysos I. “De Belleblaosers” vieren hun elfjarig bestaan als Hofkapel.

Foto: De 1^e Hofkapel

Knappe prestatie, ze ‘verbruikten’ volgens de annalen precies 35 muzikanten in die 11 jaren. Bij zustervereniging “De Durdraaiers” krijgt het Artiëstengala (begonnen in 1984) steeds meer naam en blijkt het een uitstekende opening van de Carnaval. Het Sauwelen trekt steeds weer nieuwe sterren en de minikermis krijgt het moeilijk na een paar koude Carnavalsjaren. “De Dorstvlégels”, die ondertussen reeds jaren in ’t Centrum zitten, vieren al weer hun 15de verjaardag ! En Moergestel krijgt zijn eerste officiële Boerenbruiloft. Het paar van het jaar wordt gevormd door Ton van de Wouw en Marga Nooteboom. Goud van oud dus ! Kleding voor de bruiloftgangers is geen probleem. Ex-prins Jan Vernooij heeft een hele voorraad, desnoods voor half Moergestel. Helaas komt het geheel een beetje elitair over en is de doorsnee bevolking niet echt te porren om daadwerkelijk mee te doen.

De Oogst

1987: Het beleid uit het verleden (de Jeugdraad) lijkt vruchten af te werpen. In 1987, 25-jarig bestaan, wordt de oude Jeugdprins Piet Witlox de Stadsprins. Hij handhaaft zijn oude naam, nl. Pedro I. Ton Hoffmans, hoewel tobkend met een zwakke gezondheid, neemt noodgedwongen de voorzittershamer over van Johan de Roo, die het nu echt welletjes vindt. “De Belleblaosers” vinden het na 12 ½ jaar ook genoeg en zij leggen er de instrumenten bij neer. Het Barberjèsfestival wordt niet meer georganiseerd. Ton Hoffmans moet in de loop van het carnavalsseizoen wegens ziekte zijn voorzittershamer weer neerleggen. Piet Witlox neemt, omdat het niet anders kan, het voorzitterschap over. Het Blaoskopellenfestival strekt haar vleugels uit en vindt verspreid over 5 cafés plaats. Het festival wordt voortaan op zondag gehouden. En er komt een nieuwe Hofkapel: “d Ambiejans”. En Hans van Brunschot wint weer eens het Sauwelen. En vandalisme bestond toen ook al. Jaonneke wordt van zijn sokkel gerukt. Leuk hoor ...!

Foto: Mölleke Pap

1988: Prins Pedro I blijft, ondanks het voorzitterschap, toch nog een jaar Stadsprins. Het Bestuur bestaat in 1988 nog maar uit vier personen en het bestand van de Hofhouding wordt steeds kleiner. De terugval neemt dramatische vormen aan. De kermis is een echte minikermis geworden en loopt op zijn laatste benen. Wil van Oudheusden en Toos van Gool vormen het boerenbruiloftpaar. En Jan van Wiese blijft maar gezellig deur sauwele ...Na de Carnaval geeft Piet van Berkel aan dat hij er mee stopt. Piet heeft 22 jaar deel uitgemaakt van de Hofhouding, als Lid van de Raad van Elf, Bestuurslid, Begeleider (stiefvader) van de Jeugdraad en Adjudant. Een absoluut record ! Helaas stierf Piet enkele jaren later zeer onverwacht. En het Nederlands Elftal wordt Europees Kampioen, ondanks dat het team bestaat uit mannen van de patatgeneratie. Zonder geluk vaart niemand wel!

De Terugval

1989: De 25ste uitgave van 't Pierewaaiersblaoike was de laatste op A2-formaat. Men gaat in 1989 over op een handzamer formaat: folio (tegenwoordig tabloidformaat genoemd). Commercieel gezien natuurlijk een blunder. Ook advertenties van een hele pagina worden zo de helft kleiner. Of zou het er dan toch iets mee te maken hebben dat de nieuwe drukker in de redactie van 't Pierewaaiersblaoike zit. Je kunt voor de helft van de oppervlakte niet dezelfde prijs vragen en de doorsnee adverteerder gaat echt geen twee pagina's plaatsen. De nieuwe Stadsprins wordt oud-voorzitter Ton van Gool. Ons 'Tontje' gaat als Stadsprins Antoine de Carnaval in. Een commissie van 'oude' wijze mannen gaat "De Pierewaaiers" ondersteunen, want om zelfstandig nog alles te kunnen uitvoeren ontbreekt het aan mankracht; inclusief bestuur bestaat de Hofhouding nog maar uit 12 personen. De Dansgarde stopt er na de Carnaval ook mee en gaat daarna als zelfstandige club "Balla d'Oro" verder (zeer kort maar). En een andere oud-Pierewaaier Jan van Elderen wordt Prins bij "De Durdraaiers". En de nonnen van St. Stanislaus gaan echt uitbreiden. Ze zetten er een compleet nieuw klooster bij dat nu eigenlijk te groot is, maar tegenwoordig wel weer voorziet in de huisvesting van onze lekenbejaarden. En het eerste Moergestelse Carnavalsconcert wordt in "Den Boogaard" gepresenteerd. Voor het tijdsbeeld: de Muur in Berlijn valt. Het communisme loopt na 70 jaar op haar laatste benen.

1990: Stadsprins Antoine neemt opnieuw de scepter in zijn hand en regeert met gulle lach over het Pierewaaiersrijk. Het voorzitterschap blijft een probleem. Leo Stein wil het als interim wel een jaartje doen. Er komen gelukkig ook weer een paar nieuwe Hofhoudingsleden bij. Helaas, de Sauwelavonden zijn in de bestaande vorm verleden tijd. Sterren uit het verleden zoals Jan van Wiese, Jaon Spontoan, Mölleke Pap, Sip Söpke, enz. hebben we niet meer teruggezien. Op particulier initiatief worden er later weer wel sauwelavonden georganiseerd, zij het op een andere leest. En twee avonden "Den Boogaard" vol is een utopie geworden. Wil te Bont blijkt echter onstuitbaar en vertolkt nog steeds allerlei rollen op de diverse evenementen. Zeer triest was het plotseling heengaan van Wil Simons, die als Prins Pier II en later nog eens als Stadsprins Willem I veel betekende voor het Pierewaaiersrijk. De laatste jaren reorganiseerde hij de boekhouding van "De Pierewaaiers" en hield deze accuraat bij. De Boerenbruiloft wordt opgevolgd door een Boerenbal, want het nieuwe koppel bleek zo jong te zijn, dat ze nog niet bekwaam waren om zelfstandig een boerenbedrijf te leiden. Ook dit bleek een laatste stuip trekking.

Het Herstel

1991: Hans de Brouwer wordt zeer verrassend gekozen tot Stadsprins Hans den Urste. En er komt weer vastigheid in het Bestuur. Peter van de Wouw neemt de voorzittershamer ter hand en belooft deze de eerste 5 jaar niet meer af te staan. Hij heeft deze periode nodig om de zaak weer eens behoorlijk op poten te zetten. Het Bestuur wordt weer uitgebreid tot 6 personen, waarvan de meesten geen deel meer uitmaken van de Hofhouding. Hiermee wordt gehoor gegeven aan een trend/wens, die al langere tijd bestond. De samenwerking tussen de Carnavalsverenigingen wordt geïntensiveerd en leidt tot een samen georganiseerd zomers weekend op 't St. Jansplein. En als vervanging van het Sauwelen vindt in 'Den Boogaard' het Pierevariété plaats. Het is een mengeling van Sauwelen, muziek, cabaret en dans. Het Carnavalspaar van het jaar waren Jan en Fien van Elderen, waar we later nog meer van zullen horen.

1992: Cees van Esch wordt uitverkoren om als Stadsprins Cees den Urste de scepter over het Pierewaaiersrijk te zwaaien. Het Bestuur is weer voor 50 % veranderd. Het wil nog niet echt lopen. Er wordt wel hard gewerkt, maar net dat stukje swüng ontbreekt en dat ondanks het motto "Deez wort ie". Het motto is in de loop der jaren een steeds belangrijkere rol gaan vervullen en leidraad geworden bij de totale Carnavalsviering. Het Blaoskopellenfestival vindt weer plaats (is eigenlijk een zelfstandige organisatie), het Carnavalsconcert van de Harmonie trekt weer het nodige publiek en tijdens het Pierevariété zien we ineens twee oude bekende

Sauwelaars, nl. Jaon Spontaon en Jan van Wiese. De bomvolle zaal werd verder getrakteerd op muziek, dans en cabaret.

Foto: Altijd aanwezig: Wil te Bont

Hup, Audacia

1993: Stadsprins Cees den Urste plakt er nog een jaar aan vast. Het Prinsenbal vindt niet meer plaats in januari, maar is ondertussen verschoven naar 11 november. In zijn voorwoord gaat de voorzitter in op de opgelopen averij en het doorhakken van gordiaanse knopen. De buitenwereld ziet een fors vernieuwd bestuur, waaronder Jan van Elderen (van de Coöp.), die met behulp van Hans op 't Hoog en Jan Horsten een compleet elftal van Audacia heeft opgetrommeld om de 'oude' Raad van Elf te vervangen c.q. op te volgen.

Voor het eerst sinds jaren had schrijver dezes het gevoel van 'Ja, dit is een goed groepje'. Misschien een beetje dol, maar wel kerels waar je op kunt bouwen. Mannen die iets voor elkaar over hebben. De Hofhouding had iets weg van die uit de jaren 1969 e.v. Een paar ouderen (iets wijzer!?) en verder veel jong, spontaan bloed. Dit biedt perspectief voor vele jaren (in 2005 zijn er nog 5 over, dus dat zijn echte volhouders). In "Den Boogaard" vindt het 5de Carnavalsconcert al weer plaats. En in de zomer wordt samen met de zusterverenigingen en de horeca weer een Gèssels weekend gehouden. Nieuw is de Inblaosavond van straatorkest Dinges. Carnaval duurt voortaan minimaal 7 dagen!

1994: Cees van Esch zegt weer 'Ja' tegen de Prinsencommissie en wordt voor de 3de keer Stadsprins. C.V. 'De Dorstvlégels' hebben hun 22-jarig bestaan ook al gevierd. De Hofhouding bleef zoals te verwachten compleet, breidde zelfs met 2 personen uit. Kan ook niet anders, want op de achtergrond speelde een dame een grote rol. Riet Nouwens van Jantje Jansen zorgt ervoor dat de heren zich bij haar kunnen omkleeden. Tevens controleert zij wie er nog niet in de douche is geweest. Zo nee, dan krijgt die een handdoek en het commando: "Hup, gao oew éige rap waasse, aandars kom ik ut wel efkes doen. En drögt oew éige goed af, vooral aachter oew ore!" 'Hèdde gij nog nie gegete? Vóruit aon taofel en ete gij, aandars zedde zóo zat en zóiets kannie mee zón deftig pak aon!' En blijkt "L'Histoire se repait". Werden in het verleden de voetballers van Audacia ook niet door dames gedragen ..? Het gaat weer goed met "De Pierewaaiers" en ze kunnen dan ook met een gerust hart het jubileumjaar ingaan...

Eind goed, al goed

1995: 33-jarig bestaan van "De Pierewaaiers", met als voorganger Stadsprins Pier XXXIII, ofwel Hans de Brouwer. Een eer die Hans gezien zijn geweldige inzet zondermeer verdiende. Er was van alles te doen. Om te beginnen deden 400 muzikanten mee aan het Blaoskapellenfestival. Natuurlijk was er een echt Pierewaaiersfist dat begon met een receptie. Frank Ashton zong wat liedjes, er hingen foto's van vroeger en er waren heel veel mensen, die Pierewaaier waren of waren geweest, van Carnaval houden/hielden, van "De Pierewaaiers" houden/hielden. Kortom goud van oud ...! Natuurlijk was er het Pierevariété en het Carnavalsconcert en dan ook nog vier dagen Carnaval. Vol vertrouwen gaan we de volgende elf jaar tegemoet

Vijfde pauze: pakt er maar een paar, de laatste loodjes wegen het zwaarst.

De Trainer

1996: Op naar de 44 ! De volgende episode van 11 jaar. Onder het motto "Mee z'n alle dur één deur" werd onder leiding van Stadsprins Hubert 1 Carnaval 1996 ingegaan. De Prins, Bert Verhoeven, was in het verleden trainer geweest bij "Audacia" en dat *leek* nu problemen op te leveren. Enkele Hofhoudingsleden hadden in het verleden

wat moeilijkheden gehad met de Prins/trainer en dat leidde bijna tot een interne crisis. Gelukkig werd ook deze soep niet zo heet gegeten als hij werd opgediend en bleek er een wezenlijk verschil te bestaan uit een selectie voor het eerste elftal en de Hofhouding. En als er een goede teamgeest hangt, kan deze best wel een stootje hebben. Peter van de Wouw had na de zijn toegezegde 5 jaar te hebben volbracht de voorzittershamer overgegeven aan Peter Swinkels. Peter van de Wouw werd benoemd tot erelid. Commissies werden steeds meer bemand door niet-Hofhoudingsleden, wat de betrokkenheid van de Hofhouding verminderde, maar wat de continuïteit ten goede kan komen. En dat moet ook wel, want Moergestel houdt op als zelfstandige gemeente. Heel Moergestel roept kernachtig: "Wij worden geen Mastendollen, wij blijven Pierewaaiers." Dus moet burgemester Ivo toch nog elk jaar de Stadssleutel aan de Prins komen geven! Herberg "De Veerkes" bestaat al weer elf jaar en "De Borrelaers" pikken tijdens de Carnaval een middag de Residentie van "De Pierewaaiers" in. Zij werken in een middag af, waar andere carnavalsverenigingen een heel jaar overdoen (inclusief Prinsenverkiezing). En er komt weer een nieuw festijn: het Pieregeblèr. Onbegrijpelijk dat zo'n klein dorpje zoveel muzikaal talent kent. Om over creativelingen maar niet te spreken; een blijvertje ! Winnaars: De Engelandvaarders. Helaas overlijdt op 20 september ex-Prins Cees I (Cees van Esch).

1997: Onder Stadsprins Hubert 1 blijkt 'D'r is gin houwe aon'. Heel Moergestel staat weer eens op zijn kop. Het gemeentehuis wordt verkocht aan de fotograaf, De Spar wordt Super, Jos Jansen koopt de Rabobank (zonder inhoud), de Boerenbond gaat plat, bij de Akkerweg komt een geluidswal, zodat men niet meer bij de Stadsprins kan binnenkijken en de kerk komt in het licht te staan (waarschijnlijk omdat De Durdraaiers al 25 jaar bestaan en zo de weg naar het dorp makkelijker kunnen vinden). De Seniorenmiddag en de Optocht worden weer door de Carnavalsverenigingen samen georganiseerd. Het Carnavalsconcert en de Inblaosavond zorgen voor een heel lange Carnaval, dat nog werd voorafgegaan door het Pieregeblèr. Weer moesten "De Pierewaaiers" afscheid nemen van een ex-Prins, ex-Voorzitter en Erevoorzitter. Na een langdurige ziekte overlijdt Ton Hoffmans. Ook weer veel te jong...

Het Loopt

1998: " 't lôpt, zo 't lôpt" onder de nieuwe Stadsprins Jan II, alias Jan Zoontjens, de oude beheerder van "Den Boogaard". Dit is echt een vorm van overlopen: van een feestzaal naar een Residentie. Hans de Brouwer heeft eindelijk een prachtig nieuw gebit aangemeten gekregen. 'd Ambiejans bestaat al weer 11 jaar. En als voorloper voor de afbraakplannen van 2005 wordt 'Den Boogaard' verkocht. Niet van weelde, maar van armoede. Hoe is het mogelijk. Honderdduizenden mensen hebben er 37 jaar gefeest en gedronken. Dat moet toch geld hebben opgeleverd? Hier moet echt sprake van wanbeheer zijn geweest. Bij de verkoop is men niet al te Kies. Deze keer winnen 'De Poekeltjes' het Pieregeblèr en de Harmonie organiseert voor de 10de keer het Carnavalsconcert.

1999: Stadsprins Jan II blijft nog een jaartje onder het motto: 'Gaon zoas ge zèt'. Opmerkelijke feitjes: Audacia werd 50 jaar en kampioen, MTV Stokeind werd pas 25. En in 'Den Boogaard' kunnen we cowboytje spelen: Country en Western is weer in. De Bejaarden(sorry, Senioren)middag wordt voor het eerst in 'De Rozendries' gehouden (voor diegenen die dit pas in 2017 zullen lezen, dit is op de hoek Rootven/Prinses Margrietstraat, schuin achter het monument van Hans de Brouwer). Nu we het toch over monumenten hebben: het Pieregeblèr wordt gewonnen door "De Brouwer Junior". Tijdens de Carnaval wordt 'De Klaore', in navolging van '013' uit Tilburg, ook genummerd, nl. '04243' (voor de jeugd, dat was het kengetal van Moergestel). En de Boerenbond ging tenslotte toch tegen de grond, zodat Jan Hein de Brouwer niet in het café hoefde te gaan wonen, maar naar zijn 'buitenhuisje' kon. Lance Armstrong wint voor de eerste keer de Tour de France en weet dat huzarenstukje nog zes keer te herhalen. Epootje ...?

Millennium

2000: de ondergang van de wereld ging niet door, computercrashes bleven uit, ondanks de voorspellingen werkten elektriciteit, verwarming en waterleiding gewoon. Wim Boogaers werd verkozen tot Stadsprins Willem II onder het motto "We zèn rond". Het Pieregeblèr werd gewonnen door Bras(s)band Clappop en Blaaskapel 'Dinges' stopte ermee en werd opgevolgd door het orkest 'Nou dè wir'. Het Carnavalsconcert van de Harmonie vond helemaal in sprookjessfeer plaats en ondanks het einde van Dinges was er toch weer de Inblaosavond. Nu niet meer alleen in de Klaore, maar ook in De Brouwer. En er werd weer volop gesauweld, niet alleen in het dorp, maar ook in de ton in "Den Boogaard". Voor de eerste keer verschijnt er geen artikeltje van de voorzitter in 't Pierewaaiersblaoike. Druk, druk Ja, dat komt ervan als je met Sipsökke bent getrouwd... Dan valt er heel wat weg te poetsen...! En dan laat je soms wel eens een veertje vallen ...!

2001: “Ut moet nie gekker worre”, zei Wim Boogaers en tekende er nog een jaar bij als Stadsprins Willem II. Wellicht een reden voor de voorzitter om toch maar weer een stukje in 't Pierewaaiersblaoike te zetten. In het artikeltje kondigt hij aan, dat hij ermee stopt (als voorzitter, want we zullen hem best nog wel tegenkomen ...). Na twee jaar in De Rozendries de Seniorenmiddag te hebben gevierd, werd weer teruggekeerd naar het oude nest “Den Boogaard”. En “Den Boogaard” is jarig, ze worden 40 jaar (de 44 jaar halen ze officieel echter net niet meer) ... “De Poekeltjes” winnen het Pieregeblèr (de publieksprijs is voor “De Brouwer Junior”). Wat zo opvalt, is die keiharde muziek in de Optocht .. Veel geschreeuw en weinig wol ?? of word ik te oud ?? Op maandagmiddag wordt er toch wel heel anders gedweild dan in de beginjaren! Het is meer een Haarens dan een Gèssels gebeuren en weer die herrie Echte herrie was er op 11 september toen terroristen de sky line van New York definitief wisten te veranderen door dwars door de hoogste gebouwen heen te vliegen (The Twin Towers). Honderden doden en een geschokte wereld, die nu zeker wist dat extremisten nergens voor terugdeinzen.

Ouwe Rotten

2002: dankzij Willem-Alexander wordt het motto; ‘Ik zit aon m’n maxima’. Een oude rot in het Pierewaaiersvak, Gé Simons wordt Stadsprins Gé. Gé heeft in het verre verleden in de Raad van Elf gezeten, deel uitgemaakt van het Bestuur, was mede-initiator en organisator van het Barberjèsfestival en de Sauwelavonden. Hij maakt al jaren deel uit van de organisatie van het Blaoskopellenfestival. Gé woont toevallig vanaf 1962, het oprichtingsjaar, in het Pierewaaiersrijk (net als Cor van Dijk trouwens) en is de zoon van ex-voorzitter Eugène Simons. Hij is bovendien ook nog eens geboren in Limburg, dus een rascarnavalsvierder. De Pierewaaiers krijgen een nieuwe voorzitter in de persoon van Bernard Smits. Aangezien hij in Deurne is geboren als zoon van een Prins Carnaval is dat feest hem ook met de paplepel ingegeven. En het Pierewaaiersblaoike deed mee aan de Carnavalskrantenwisseltrofee-verkiezing (langste woord in deze tekst). Ze werden 15de en dat verbaast kenners van 't Pierewaaiersblaoike niet echt. Het ziet er allemaal wel gelikt uit, maar het is al jarenlang geen satirische krant meer. Er worden bijna geen Moergestelse perikelen meer in beschreven. Zelfs de verzamelaars van 't Pierewaaiersblaoike zeggen dat ze het doorbladeren, bijna niets meer lezen en het dan op de zolder deponeren. Het is gewoon niet pittig genoeg... Een Pierewaaiersblaoike dient in mijn optiek een verkapte, enigszins humoristische/satirische weerslag te geven van het afgelopen jaar. Trouwens het Pieregeblèr werd gewonnen door ‘De Durdraaiers’. En het hele jaar door betalen we ons pilske al in Euri !

Het Kookpunt

2003: Leraar koken en oud-kok van “De Brouwer” Harrie Smits kon wel als motto hebben ‘Ik waar ut nie’, maar

hij bleek het wel te zijn. Stadsprins Harry den Urste volgde Prins Gé op. De taak was Gé zo zwaar gevallen dat hij na een jaar de scepter reeds overdroeg. Harrie was al jaren bekend bij de Pierewaaiers. Al meer dan 30 jaar geleden bereidde hij op culinaire wijze de maaltijden voor de Hofhouding tijdens het Galgenmaal en de Carnaval. En ‘De Brouwer Junior’ wint weer het Pieregeblèr’. Maar liefst 6 Hofhoudingsleden vierden hun elfjarig jubileum en dat is een goed teken ...!! En Carnaval werd ook in de kerk gevierd voor het laatst was dit in 1968 nog eens gebeurd.

Foto: Hofhouding 2003

2004: blijkbaar had Harrie Smits het: “Ge moet er aonleg vur hebben”, want hij werd herkozen tot Stadsprins Harry den Urste. En ‘De Dorstvlegels’ bestaan ook al weer 33 jaar. Het SMC (Samenwerkend Moergestels Carnaval) doet echt van zich spreken met een na-Carnavalse activiteit: een succesvolle Dienstenveiling (24 april). Maar Carnaval 2004 is dan al feestelijk geopend met ‘Alpenjagers Carnavalesque’. Een opening die met name de oudere Pierewaaiers wel kon bekoren. En ‘De Kammeraoj’ en ‘t Allegaartje’ winnen het Pieregeblèr.

Ook wordt er al weer jaren gesauweld (in de ton). De organisatie is niet in handen van “De Pierewaaiers”, maar valt onder de noemer particulier initiatief. Dit doet aan de kwaliteit echter geen afbreuk. Will te Bont is een sauwelaar van de oude garde, die we ieder jaar trouw zien terugkomen. Opvallende ‘nieuwelingen’ zijn o.a. Erik Boogaers, William Kastelijns, boer van Dijk, vrouw Laurensen en Mikel Denissen. De opbrengst van de avond gaat ieder jaar naar een door de commissie te bepalen doel. Ook zij moeten na 2005 uitkijken naar een andere accommodatie, want “Den Boogaard” gaat echt sluiten, beter gezegd gaat gewoon plat...! Maar voor het zover is nog even ...

Het 4de lustrum

2005: het Pierewaaiersrijk zegt “Ge staot er gekleurd op” met de nieuwe Stadsprins Peer d’n Urste, in het dagelijks leven Peter Swinkels. Peer is een oud-Hofhoudingslid en ex-voorzitter en kent dus het klappen van de zweep. Over klappen gesproken, er vielen wel geen echte klappen, maar de nieuwe prins werd niet meteen op handen gedragen. De Moergestelse wijkagent weet dan wel niet wat het woord Pierewaaien betekent, hij weet wel dat er veel te veel herrie wordt gemaakt in de optocht en hij neemt dan zijn decibellenmeter mee. Of het scheelde .. ? In Oisterwijk werden er in ieder geval wel een paar uit de optocht gehaald. De voorbereidingen voor het jubileumfeest zijn al jaren aan de gang, maar het geheel komt niet echt van de grond. Men had veel wilde plannen. Pas laat werd er bekeken wat wel en niet haalbaar en betaalbaar was. De eerste uiting van het Jubileum is het motto ‘Saome houdtet ’t langste vol’ en het verschijnen van een jubileumspeldje. Dit zou worden opgevolgd door de presentatie van de enige echte Moergestelse vlag, een must voor iedere Carnavalsvierder (en iedere echt Gèssels gezin); helaas het kruisje zat niet goed, dus effe wachte, maar nu is ie er. Op 16 september wordt het jubileumbier (300 liter) gepresenteerd: de Ermelindis. Op 21 oktober wordt de jeugd een schuimparty aangeboden in “Den Boogaard”. Op 22 oktober vindt de historische optocht plaats, die wordt afgesloten met het Jubileumopeningsbal. Dankzij de inzet van de Hofhouding en aanhang wordt de reeds half ontklede Boogaard nog een keer in feest’staat’ gebracht. De volgende dag vindt hier ook het slotakkoord van het traditionele Blaaskapellentournooi plaats. Een TOP-weekend voor de organiserende vereniging “De Pierewaaiers”, maar vooral voor de vele belangstellenden (en daar deden ze het toch voor)!

Foto: Raad van Elf 2005

Bestuur 2005

Foto: Prins Pier XXXIV, Peter Swinkels

2006: als jubileumprins wordt op 12 november 2005 gekozen, de jarige Peter Swinkels die onder de naam Stadsprins Pier XXXIV over het Pierewaaiersrijk gaat regeren. Een tweede jaar is precies wat hij wou. Na Prins Harry zijn er in totaal 8 hofhoudingsleden van de beruchte “Audacia-clan” gestopt. Even dreigt een tekort, maar de voorzitter zorgt gelukkig voor 5 jonge honden als aanwas voor de toekomst. Een van de eerste daden van Prins Pier XXXIV is de benoeming van vier Ereleden, nl. (in alfabetische volgorde) Jos Denissen, Cees van Esch (postuum), Jan van Elderen (van de Coöp.) en Gé Simons. Alle vier worden zij ‘zalig verklaard’ voor verleende verdiensten in het verleden (soms nog het heden en hopelijk de toekomst) voor de Carnaval in het algemeen en in het bijzonder voor hun kluppie C.V. ‘De Pierewaaiers’. 2005 was trouwens afgesloten met de benoeming van Hans de Brouwer tot meest bekende Moergestelnaar. Hij versloeg hierbij politici, notabelen, beruchte figuren, mediatyphonen, enz. Een kroon op zijn levensvisie! Proficiat. En wat er allemaal in het jubileumjaar te gebeuren staat zal via de media worden bekendgemaakt.

Hoogtepunten zullen zondermeer worden de prachtige tentoonstelling in Galerie De Verdieping, de boerenbruiloft met aansluitende mis ter intentie van de overleden Pierewaaiers, het Pieregeblèr, het Sauwelen en het slotfeest op 11 maart 2006, waarbij hopelijk heel veel oud-leden en sympathisanten aanwezig zullen zijn. Jammer dat door gewijzigde werkomstandigheden voorzitter Bernard Smits na het Jubileum zijn functie zal neerleggen. Het is te hopen, dat het bestuur er snel in slaagt een goede opvolger voor Bernard te vinden. Een goede, representatieve leider bepaalt namelijk een groot deel van het gezicht van onze Pierewaaiers.

Toekomst

Heeft de Carnaval in zijn algemeenheid en Carnavalsvereniging 'De Pierewaaiers' in het bijzonder in Moergestel nog toekomst? Zeer zeker wel! De viering van het jubileum, het enthousiasme van de vele Carnavalsvierders en de massale opkomst van mensen uit alle leeftijdsgroepen bewezen al dat Carnaval in het Pierewaaiersrijk nog sterk leeft. Een vijftal jongelui wil de komende jaren hun beste krachten gaan geven aan De Pierewaaiers. En zo lang er dan maar een handvol mensen is die zich met enthousiasme wil inzetten, gaat de Pierewaaierscarnaval nooit verloren. En dat mag ook niet, want het is uitgegroeid tot een cultureel erfgoed, dat de ondersteuning van de wereldlijke en geestelijke overheid en de totale bevolking verdient. En Carnaval moet wel blijven bestaan, want Ralf de Wit heeft nu al een claim gelegd op het Prinschap van 2020 (wat hij met zo'n oude {dan 73 jaar}, door hem nu al uitgekozen adjudant moet doen is ons een raadsel).

O ja, als u door dit boekwerkje weer een beetje Carnavalsgek bent geworden en u wilt geen enkele Carnaval meer missen tot aan het 50 jarig bestaan, dan moet u zeker geen vakantieplannen maken van 17 tot 21 februari 2007, van 2 tot 6 februari 2008, van 21 tot 25 februari 2009, van 3 tot 7 februari 2010, van 5 tot 9 maart 2011 en van 18 tot 22 februari 2012, want dan wordt er door "De Pierewaaiers" en heel Moergestel Carnaval gevierd !!! Op naar de 50 !

Graag wil ik iedereen danken, die aan het tot stand komen van dit boekje heeft meegewerkt. Het Bestuur dank ik in het in mijn gestelde vertrouwen: ik schreef immers veel over voor hun onbekende tijden (sommigen waren in 1962 nog niet geboren !)

Alaaf

Jos Denissen.

Als toegift enkele cijfertjes en namen, maar eerst de

Laatste pauze; vat er maar un paor ... 🍻🍻

Motto's

1962-1968: geen motto's of lijfspreuken	1987: Zo kan 't ook
1969: Wees wijs, doet mee !	1988: Bekèk ut van swirskaante
1970: Wees wijs, doet mee ! Het zit weer snor !!	1989: Laot ons mar aonpartijen
1971: Veel plezier en gin gemor ! Met de Pierewaaiers zit het weer snor !	1990: Ut lèkt, zoast kèkt !
1972: geen motto	1991: Kwô dèk't wies
1973: Alle goeie dingen in elven	1992: Deez wort ie
1974: Met de gezamenlijke vier meer plezier	1993: Zu't zo zot zat zèn ?
1975: Allen voor, een voor allen	1994: We gaon d'r veur
1976: Vriendschap is leut !	1995: Ut kan schóón zèn saomen !
1977: Er blijft muziek inzitten !	1996: Mee z'n alle dur één deur
1978: Carnaval Moergestel blijft bloeien !	1997: D'r is gin houwe aon
1979: Carnaval Moergestel blijft een circus !	1998: 't lôpt, zo 't lôpt
1980: Ut stikt me niks, a'k mar leut heb	1999: Gaon zoas ge zèt
1981: Dè's krèk wè'k wô	2000: We zèn rond
1982: Dè zie'k nauw gère !	2001: Ut moet nie gekker worre
1983: Allin gaoj ut nie !	2002: Ik zit aon m'n maxima
1984: Saome gaogut nog allicht	2003: Ik waar ut nie
1985: Blaost oe ège wès	2004: Ge moet er aonleg vur hebben
1986: Zo gut maakt hèddet !	2005: Ge staot er gekleurd op
	2006: Saome houdet 't langste vol

Voorzitters C.V. “De Pierewaaiers”

sedert 12 maart 1962 (11)

Jos Jansen (1962-1966)	Piet Witlox (1987-1989)
Ad Wouters (1967-1970)	Leo Stein (1989-1990)
Eugène Simons (1970-1971, overleden)	Peter van de Wouw (1990-1995)
Ton van Gool (1971-1975)	Peter Swinkels (1995-2001)
Ton Hoffmans (1975-1983 en 1986-1987, overleden)	Bernard Smits (2001-2006)
Johan de Roo (1983-1986)	

Prinsen van C.V. “De Pierewaaiers”

(vanaf 11-11-1962 < 22>)

1963	Pier I	Jan Boerboom	<i>overleden</i>
1964 - 1965	Pier II	Wil Simons	<i>overleden</i>
1966 - 1967	Pier III	Arie Nooteboom	
1968	Arie I	Arie Nooteboom	
1969	Arjan I	Ad Schol	
1970 - 1971	Henrico I	Hans Kahl	<i>overleden</i>
1972	Willem I	Wil Simons	<i>overleden</i>
1973 - 1974	Antonio I	Toon Franken	
1975	Heino I	Hein Smolders	
1976	Ton I	Ton Hoffmans	<i>overleden</i>
1977	Pier XV	Ton Hoffmans	<i>overleden</i>
1978 - 1979	Jan I	Jan Vernooij	
1980	Pier XVIII	Piet Weterings	
1981	Pier XIX	Piet Weterings	
1982 - 1983 - 1984	Johan I	Johan de Roo	
1985	Pier XXIII	Dion van Gorp	
1986	Dionysos	Dion van Gorp	
1987 - 1988	Pedro I	Piet Witlox jr.	
1989 - 1990	Antoine I	Ton van Gool	
1991	Hans I	Hans de Brouwer	
1992 - 1993 - 1994	Cees I	Cees van Esch	<i>overleden</i>
1995	Pier XXXIII	Hans de Brouwer	
1996 - 1997	Hubert I	Bert Verhoeven	
1998 - 1999	Jan II	Jan Zoontjes	
2000 - 2001	Willem II	Wim Boogaers	
2002	Gé I	Gé Simons	
2003 - 2004	Harry I	Harry Smits	
2005	Peer I	Peter Swinkels	
2006	Pier XXXIV	Peter Swinkels	

Jeugdprinsen van C.V. “De Pierewaaiers”

1971 Jeugdprins Peter I Peter van de Wouw
1972-1973 Jeugdprins Pieter I Piet Witlox jr.

Bestuursleden van C.V. “De Pierewaaiers”

sedert 12 maart 1962

Jos Jansen, Wim Mertens, Ad Wouterse, Ton van de Wouw, Cor Jansen-Hurkmans, Wies vd Wouw-vd. Sande, Ton van Gool, Ton Hoffmans, Jeanne Hoffmans-van Gool, Eugene Simons, Piet van Berkel, Theo Jansen, Jos Denissen, Ton van Esch, Dion van Gorp, Nico Ligthart, Peter van de Wouw, Jos van Nistelrooy, Hedwig Wassing, Ad Savenije, Gerrit van Asselt, Wim Driessen, Carel Selles, Gé Simons, Jack van Gool, Peter Wouters, Cees van de Wouw, Adrie Linschoten, Jan Vernooij, Joost Emmen, Frans Sebrechts, Hanneke Denissen-van Iersel, Nico van de Avoort, Wil van Oudheusden, Johan de Roo, Bart Waijers, Peter Swinkels, Joop Vroomen, Piet Witlox, Jan Brekelmans, Kees-Jan Schoots, Leo Stein, Toby Brekelmans-Janssen, Don van Gorp, Jan de Laat, Ineke Rombouts-Swinkels, Martijn Drubbel, Riet Be aard, Hans de Brouwer, Hans op 't Hoog, Jan van Elderen, Carla van Spreeuwel, Jan Horsten, Ghiselaine Bertens-van de Sande, Dirk van Abeelen, Martin op 't Hoog, Bernard Smits, Wim Boogaers, Aart Mulders en Guido van Brakel.

Hofhoudingsleden van CV “De Pierewaaiers”

sedert 12 maart 1962

Hofdames

Cor Hurkmans-Jansen, Wies van Wouw-van de Sanden, Jeanne Hoffmans-van Gool

Hofnar

Rieske op 't Hoog; Anne-Marie Op 't Hoog-Kennes

Ereleden

Hans de Brouwer, Jos Denissen, Jan van Elderen, Cees van Esch (overleden), Ton Hoffmans (overleden), Jos Jansen, Gé Simons en Peter van de Wouw.

Records

Voorzitter: Ton Hoffmans (9 jaar). Bestuurslid: Jos Denissen (16 jaar). Adjudant: Jos Denissen (9 jaar). Hofhoudingslid: Piet van Berkel (22 jaar: 1967-1989).

Raad van Elf (inclusief Jeugdraad) van C.V. “De Pierewaaiers”

Jos Jansen, Toon Franken, Ad Wouterse, Ton van de Wouw, Wim Mertens, Jan Pessers, Ton van den Brand, Ed Hurkmans, Huub van Elderen, Ton van Gool, Toon Fonken, Jan van de Made, Bart de Kruijf, Bert Outmayer, Piet van Corven, Ad Schol, Dion van Gorp, Jos Denissen, Jos Keepers, Cees Smits, Nico Ligthart, Wim van Spaandonk, Ruud Hurkmans, Gé Simons, Pieter Aarden, Rob Damen, Rob Haarselhorst, Theo van Nuenen, Jack van Gool, Ton van Esch, Pieter Denissen, Gerard Willems, Henk Rijnen, Cees Horsten, Leo op 't Hoog, Ad van Esch, Cees op 't Hoog, Nico van Riel, Gerard van Esch, Toon Denissen, Frans van de Sande, Jos van de Sande, Jos Kastelijns, Rob Outmayer, Hedwig Wassing, Don van Gorp, Jo de Groot, Ben van Esch, Jack van Riel, Hein Smolders, Chrisje Antonis, Jan van Elderen, Wim Driessen, Cees van de Wouw, Gus van Korven, Ton Damen, Ton Jacobs, Piet Wouters, Wim Tuerlings, Joost Emmen, Adrie van Linschoten, Frans

Sebregts, Leo Stein, Nico van de Avoort, Jan Reyven, Wil van Oudheusden, Joop Vroomen, Peter van de Wouw, Paul Poort, Bart Wayers, Jeroen Poort, Jan Brekelmans, Peter Swinkels, Jan Smits, Kees-Jan Schoots, Ad van de Wouw, Bas Bastiaansen, Peter van Spaendonk, Hans van Amelsfoort, Ronald Hin, Niels van Hulten, Christ van Nistelrooij, Arie Jonkers, Jan Rombouts, Wouter Enneking, Toine van Casteren, Martijn Drubbel, Roy Graafmans, Wilbert Smits, Bas Udo, Hans op 't Hoog, Ronald Klijsen, Jan Horsten, Gregor Jansen, Niki op 't Hoog, Wim op 't Hoog, Mark Jansen, Erik Denissen, Bertrand van Ganzewinkel, Mariny van Esch, Piet Habraken, Leon van Helvert, Jan-Hein de Brouwer, Goris Jansen, Ad op 't Hoog, Jan Habraken, Marc Derksen, Corné Zoontjens, Frank Bertens, Joep Visser, Caspar Bergmans, Jeroen Verbisen, Marc Boogaers, Sander Smits, Martijn Faassen, Ralf de Wit, Jeroen van Beers, Sam Horsten, Stephan van der Aa, Jasper van der Aa, Laurens van der Aa, Johan Burgers en Jaap van den Hurk.

Overleden Raad van Elf leden van C.V. “De Pierewaaiers”

Geertje Antonis sr., Gerrit van Asselt, Piet van Berkel, Tinus van Berkel, Tijn van Brunschot, Harrie Doevedans, Jan Fick, Toon Hoevenaars, Ton Hoffmans, Theo Jansen, Noud van Laak, Theo Louer, Jan Maas, Jos van Nistelrooy, Mari van Remunt, Ad Savenije, Carel Selles, Eugène Simons, Otto Verschoof en Rob Wardenaar.

Dansgarde 1970-1989 van C.V. “De Pierewaaiers”

Anja van Berkel, Joske Lorman-Fick, Monique Dolkema-Wassing, Wilma Lighart, Yolanda van Morkhoven, Monique Roordink-van Herck, Miranda Welten-Smolders, Monique Franken, Nicole Cornelissen-Franken, Angelique Simons, Karin Pennings-van Berkel, Monique van Trier-Bode, Stancey Bode, Femke Kemkes, Patricia Louer, Edith Graafmans-van Ommeren, Marion Fokkens-van Ommeren, Veronique Schoots, Ingrid van Nunen, Angelique Mutsaers-Smolders, Judith Tuerlings, Esther Tuerlings, Enid van Spreeuwel-Emmen, Esther van Wel-Jacobs, Monique Sebregts, Esther Stroucken, Angelie Hoefnagels-Verbakel, Mireille Vermaire, Anouk Zeegers, Mariska Simons, Marion Smits-Smits, Irene van Tilburg-Buiks, Iboica van Eyl, Saskia Kreijveld-Wolfs, Vanessa Oerlemans-van Oudheusden, Anita Huijnen-Oerlemans, Muriëlle Bartels-Zeegers, Nathalie Wolfs, Jenny van Gorp, Kim Nouws, Vanessa Boon, Sabine Spijkers-van de Wouw, Cindy van de Laar-op 't Hoog, Nicole van den Aker-van de Wouw, Monique van Berkel, Yvette Swanenberg en Nina Vissers-Fonken.